

РЕШЕНИЕ

№ 6841

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **ПЕТЯ Н. АНГЕЛОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20231110154073 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

С искова молба ищецът **И. О. Г.** е предявила отрицателен установителен иск с правно основание по чл. 439 ГПК против ***** за признаване за установено, че ищецът не дължи на ответника сума в общ размер на 8818.69лева, представляваща общ размер на задължения към 31.07.2023г. по изпълнителен лист по т.д. № 3463/2015г. по описа на СГС, ТО, 6 състав, въз основа на който изпълнителен лист е образувано изпълнително дело № 1024/2015г. по описа на ЧСИ ***** , поради погасяване на вземанията по давност.

Ищецът твърди, че е в полза на ***** е издаден изпълнителен лист по т.д. № 3463/2015г. по описа на СГС, ТО, 6 състав, като ищецът е осъден да заплати същите при условията на солидарност с трето за спора лице- Венета Лозанова Апостолова. Твърди, че въз основа на посочения изпълнителен лист е образувано изпълнително дело № 1024/2015 г. по описа на ЧСИ ***** , срещу ищеца, по което ответното дружество имало качеството на вискател. Посочва, че вискателят с молба с вх. № 3298/02.05.2017г. е направил искане за извършване на справки за банкови сметки и опис на

движими вещи. Поддържа, че процесните суми са недължими, тъй като към датата на подаване на исковата молба претендираните по отношение на ищеца вземания са погасни с изтичането на петгодишен давностен срок, но въпреки това ответникът претендира същите в посоченото изпълнително производство. Моли за уважаване на иска. Претендира разноски.

В срок е постъпил отговор на исковата молба от ответника, в който намира предявения иск за неоснователен. Поддържа, че давността по отношение на процесните вземания не е изтекла, като същата е прекъсната с образувано на изпълнителното дело и с предприетите в хода на същото действия по изпълнение, така и давността не е текла поради спиране в рамките на изпълнителното производство. Моли за отхвърляне на предявения иск. Претендира разноски.

Софийският районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

С приетия за окончателен доклад по делото са отделени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че в полза на ***** е издаден изпълнителен лист по изпълнителен лист по т.д. № 3463/2015г. по описа на СГС, ТО, 6 състав; че въз основа на изпълнителния лист е образувано изпълнително дело № 1024/2015 г. по описа на ЧСИ *****; че вземанията по посочения изпълнителен лист са придобити от ответника ***** по силата на договор за прехвърляне на вземания от 08.08.2018г., сключен с *****.

От приобщеното по делото заверено копие на изпълнително дело № 20158480401024 по описа на ЧСИ ***** на КЧСИ, се установява, че същото е образувано срещу ищцата (солидарно с Трето неучастващо по делото лице) въз основа на молба на ***** от 05.08.2015г., въз основа на изпълнителен лист от 01.06.2015г., издаден по т.д. № 3463/2015г. по описа на СГС, като в молбата е направено възлагане по чл.18 ЗЧСИ, така и е поискано налагане запови в ****. В периода от 13.08.2015г. са изпратени запови съобщения за налагане запови по вземания на длъжниците (вкл. спрямо ищцата) в различни банки (л.72 и сл.). На 20.08.2015г. е наложен запови на трудовото възнаграждение на ищцата в ***** На 14.02.2017г.

взискателят е поискал изготвяне на нови справки, като е възложено да се предприемат всички законни принудителни действия за събиране на сумите, като повторно се възлагат правомощията по чл.18 ЗЧСИ. С молба от 02.05.2017г. взискателят е поискал налагане запори на трудово възнаграждение и банкови сметки, както и насрочване на опис на движими вещи.

С молба от 26.09.2018г. ответникът ***** е поискал конституирането си като нов взискател, като в молбата е описано, че на 08.08.2018г. се сключил договор за цесия между *****, по силата на който цедентът цедирал вземането си по изпълнителното дело, заедно с всички принадлежности към него на цесионера, като било изпратено Уведомление за извършената цесия. На основание чл.429 ГПК се иска конституиране на ответника като взискател, така и се прави искане за насрочване на дата за извършване на опис на движими вещи, така и се прави възлагане на основание чл.18 ЗЧСИ.

С молба от 20.09.2019г. ответникът е поискал извършване справка НОИ и налагане на запори спрямо ищцата. В периода от 23.10.2019г. са изпратени запорни съобщения за налагане запори по вземания на длъжниците. С молба от 24.03.2021г. ответникът е поискал извършване на справка в електронния регистър на БНБ за наличието на разкрити банкови сметки и налагане запор върху същите. В периода от 18.10.2022г. са изпратени запорни съобщения за налагане запори по вземания на длъжниците. С молба от 20.07.2023г. ответникът е поискал насрочване на дата за опис, оценка и публична продажба на движими вещи, находящи се в домовете на длъжниците. Въз основа на молба на ищцата от 14.09.2023г. с постановление от 15.09.2023г. изпълнителното дело е прекратено по чл.433, ал.1, т. 8 ГПК.

Към отговора на исковата молба са представени доказателства за сключения договор за цесия и прехвърляне на вземането от цедента към цесионера, така и е представено уведомление за прехвърляне на вземането по чл.99 ЗЗД, както и обратна разписка от 08.11.2018г. за върнато като непотърсено от ищцата.

*Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира **от правна страна***

следното:

Предявен е отрицателен установителен иск по чл.439 ГПК.

Наличието на изпълнителен титул в полза на кредитора, въз основа на който той може да инициира по всяко време изпълнително производство, обуславя интереса на ищеца да иска установяване, че вземането е погасено по давност, вкл. когато изпълнителното дело е прекратно /Решение № 60282/19.01.2022г.гр.д. № 903/2021г. на Трето г.о./.

Предмет на иска е оспорване за недължимост на вземането, основано на обстоятелства, настъпили след приключване на съдебното дирене. Заявените обстоятелства са, че след издаване на изпълнителния лист срещу ищеца, в качеството му на наследник, е изтекла предвидената в закона погасителна давност, през който период не били извършвани действия по спиране и прекъсване на давността.

Предвид това, че е предявен отрицателен установителен иск, при разпределение на доказателствената тежест съгласно чл.154 от ГПК в тежест на ответника е да докаже, че разполага с вземане в претендирания размер, което подлежи на принудително изпълнение, вкл. извършването на действия по спиране или прекъсване на течащата срещу вземанията погасителна давност по смисъла на ЗЗД.

Не се спори между страните, че праводател (цедент) на ответника е разполагал с вземане в претендирания размер срещу а ищцата, което е подлежало на принудително изпълнение. Спорът е концентриран върху това дали след издаване на изпълнителния лист е изтекла необходимата давност, съответно дали същата е била прекъсната с извършвани действия по изпълнение, които прекъсват погасителната давност.

Вземанията по процесния изпълнителен лист се погасяват с общата 5г. давност с оглед чл.117, ал.2 ЗЗД.

В ТР 2/15 по т.д. 2/13 на ОСГТК на ВКС е прието, че прекъсва давността предприемането на конкретни изпълнителни действия (независимо дали прилагането им е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на съдебния изпълнител по възлагане по чл.18 ЗЧСИ), като прекъсват давността – насочване на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитори, възлагане за събиране или вместо плащане,

извършване на опис и оценка, назначаване на pazач, насрочване и извършване на продан, но не и действия по образуване на изпълнителното дело, изпращане и връчване на покана за доброволно изпълнение, проучване на имущественото състояние, извършване на справки, набавяне на документи, книжа и др. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. На следващо място съдът намира да посочи, че възлагането за изпълнение по смисъла на чл.18, ал.1 ЗЧСИ се приема за действие, водещо до прекъсване на давността. В този смисъл са освен мотивите на цитираното по-горе ТР, както и постановени по реда на чл.290 от ГПК решение №451/29.03.2016г. по гр.д. №2306/2015г. на IV Г.О. , Г.К., ВКС и решение от 28.02.2016г. по гр.д. №4899/2014г. на IV Г.О., Г.К., ВКС. На следващо място, настоящият състав счита, че изпращането на запорно съобщение до банка представлява действие по налагане на запор. Разпоредбите на ГПК не обуславят действието на запора от изискване за наличие на суми по банковата сметка към момента на връчване на запорното съобщение, нито от изискуемостта на вземането. Наличието на суми по банковата сметка към датата на връчване на запорното съобщение и положителното /кредитното/ салдо на сметката, не са елементи от фактическия състав по налагането на запора. Те имат значение по отношение на последиците на наложения запор – дали изпълнителният способ ще бъде реализиран и вискателят удовлетворен. Запорът върху вземания на длъжника по банкова сметка по реда на ГПК се извършва от съдебния изпълнител чрез връчване на запорното съобщение на банката. С изпращането на запорно съобщение от съдебния изпълнител до съответната банка се налага запор на евентуално съществуващите вземания на длъжника по банковите сметки и на практика се забранява на банката да извършва плащане от водените при нея банкови сметки по нареждане или с предварително съгласие на техния титуляр. Запорът се считан наложен от момента, в който третото задължено лице получи запорното съобщение. Следователно следва да се приеме, че изпращането на запорно съобщение е изпълнително действие, което води до прекъсване на погасителната давност, от която дата започва да тече нов давностен срок /дословно в този смисъл и Решение № 306/17.01.2024г. по в.гр.д. № 5223/2022г. по описа на СГС, III-B

състав/.

В конкретния случай, въз основа на издадения в полза на цедента на ответника срещу ищцата изпълнителен лист, с молбата за образуване на изпълнително дело е възложено на съдебния изпълнител предприемане на изпълнителни действия, което според мотивите на цитираното ТР2/15 съставляват действия, прекъсващи давността. След образуване на изпълнителното дело са извършвани изпълнителни действия (наложени заповор върху трудово възнаграждение и заповор върху банкови сметки) на дати, както следва: 13.08.2015г., 20.08.2015г., на **02.05.2017г.** е поискано извършване на изпълнителни действия, такива са поискани и на **20.09.2019г.**, в периода след от 23.10.2019г. са наложени заповори върху банкови сметки, на 24.03.2021г. е поискано налагане на заповори, в периода от 18.10.2022г. са изпратени заповорни съобщения

При тези данни по изпълнителното дело се налага извода, че е налице период по-голям от две години (между 02.05.2017г. до 20.09.2019г.), в който вискателят да не е проявил активно поведение, т.е. не е предприемал действия, водещи до прекъсването на давността – валидни изпълнителни действия, които са довели до прекъсването на давностния срок, но перемпцията е без правно значение за давността и не изключва правото на принудително изпълнение и след настъпването ѝ правото на принудително изпълнение може да съществува, но въпреки това чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК задължава съдебният изпълнител да я зачете (в който смисъл са изрично Решение № 37/24.02.2021 г. по гр.д. № 1747/2020 г. на ВКС, IV-то ГО. И Решение № 3/04.02.2022 г. по гр.д. № 1772/2021г. по описа на ВКС , IV г.о.), защото чл. 116, б. „в“ ЗЗД не изисква изпълнителните действия да са част от изпълнителен способ, приключил с осребряване на имуществото на длъжника преди настъпилата перемпция по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, нито трети лица да са придобили права поради заповори и възбрани, наложени преди перемпцията. Когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, а основанието за прекратяване на изпълнителното дело по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК е настъпило по силата на закона, съдебният изпълнител служебно вдига наложените заповори и възбрани, а всички други предприети изпълнителни действия за принудително събиране на паричното притезание се обезсилват по право с изключение на тези по приключените изпълнителни способи, от които трети лица са придобили

права (напр. купувачите от публичната продажба) и на редовността на плащанията, извършени от трети задължени лица. Служебното задължение на съдебния изпълнител и обезсилването на предприетите изпълнителни действия, като законни последици на перемпцията, не се съотнасят към основанията по чл. 116, б. „в“ ЗЗД. Когато по изпълнителното дело е направено искане за нов способ, след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да откаже да изпълни искания нов способ – той дължи подчинение на представения и намиращ се все още у него изпълнителен лист. Единствената правна последица от настъпилата вече перемпция е, че съдебният изпълнител следва да образува новото искане в ново – отделно изпълнително дело, тъй като старото е прекратено по право. Новото искане за изпълнително действие на свой ред прекъсва давността независимо от това дали съдебният изпълнител го е образувал в ново дело, или не е образувал ново дело; във всички случаи той е длъжен да приложи искания изпълнителен способ (в който смисъл е Решение № 37 от 24.02.2021 г. по гр. д. № 1747 / 2020 г. на ВКС, 4-то гр. отделение).

Следователно 5г. давност за изпълнителния лист е почнала да тече, считано от 18.10.2022г., като в промеждутъка на периода между образуване на изпълнителното дело и поисканите и изпълнени изпълнителни способности не е изтекла необходимата 5г. давност.

Съображенията в писмените бележки, освен, че са преклудирани с оглед чл.133 ГПК, така и не са въведен като спорни вкл. при отделянето им с окончателния доклад, така и по същество са неоснователни като за пълнота следва да се отбележи, че няма пречка уведомяването на длъжника за извършената цесия да се реализира и с връчването на препис от отговора на исковата молба. Установеното в чл. 99, ал. 4 от ЗЗД задължение на цедента да съобщи на длъжника за извършеното прехвърляне на вземането има за цел да защити длъжника срещу ненадлежно изпълнение на неговото задължение, т. е. срещу изпълнение на лице, което не е носител на вземането. В съдебната практика е утвърдено виждането, че няма пречка цесионерът по силата на упълномощаване да изпълни задължението на цедента, като уведоми длъжника за извършеното прехвърляне на вземанията. Ненадлежното уведомяване не означава, че задълженото лице не дължи изпълнение, последният би могъл да възрази в този смисъл, единствено ако е платил

задължението към предходния кредитор поради факта, че не е узнал за промяната в активно легитимираното да получи плащането лице. Цесионерът придобива вземането в състоянието, в което то се е намирало в момента на сключването на договора. Уведомяването няма отношение към действието на договора за цесия, а има значение единствено за действието на договора спрямо него в смисъл, че преди уведомяването същият може да изпълни и към цедента и да се освободи от задължението си. Уведомяването, няма отношение към действието на договора за цесия между страните по него и прехвърлянето на вземането към новия кредитор.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 8, вр. ал.3 ГПК с право на разноски разполага ответникът, който е претендирал такива, поради което следва да бъдат присъдени такива в минимален размер (предвид материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото) в размер на **100лв.**

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от И. О. Г., ЕГН: *****, съдебен адресат: адв. И. С., *****, отрицателен установителен иск с правно основание чл.439 ГПК, че не дължи на *****, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: *****, сумата от 8818.69лева, представляваща общ размер на задълженията към 31.07.2023г. по изпълнителен лист от 01.06.2015г., издаден от СГС, ТО, VI-6 състав, по т.д. № 3463/2015г. на основание чл.404, т. 1 ГПК и чл.51, ал.1 ЗМТА, вр. Решение № 810/10.01.2013г. по в.арб.д. № 810/2013г. по описа на арбитражен съд „Арбитер Юстициарум“ СНЦ.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.8 вр. ал.3 ГПК И. О. Г., ЕГН: *****, съдебен адресат: адв. И. С., *****, да заплати на ***** ЕАД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: *****, сумата от **100лв.** за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд с въззивна жалба в **двуседмичен срок** от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____